

ଜ୍ଞାନ, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞାନ

ଏଥାଇ ଉପରେ କଡ଼ା ଲଗାମ

ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ ଇଣ୍ଟେଲିଜେନ୍ସ (AI) ବା କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ବଡ଼ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ୍ ଟ୍ରମ୍ପ । ବିଶ୍ୱର ପ୍ରମୁଖ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶ୍ରେତ୍ରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆଣିଥିବା AI ଉପରେ ଏବେ ସରକାରୀ ନଜର ରଖିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରାଜିଛି । ନୂତନ ଏଥାଇ ମଡେଲଗୁଡ଼ିକ ବଜାରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେଗୁଡ଼ିକର କଡ଼ା ନିରୀକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଟ୍ରମ୍ପ ପ୍ରଶାସନ ଏକ ବଡ଼ ଯୋଜନା କରୁଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏକ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଆମେରିକା ସରକାର ନୂତନ ଏଥାଇ ମଡେଲଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏକ Formal Review Process ଆଣିବେ ଯାଉଛି । ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବ । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଡେଲଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଦେଶର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଥିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିପଦର ଆକଳନ କରିବା । ଏଥାଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବିକାଶ ଯେପରି କୌଣସି ବଡ଼ ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି ନକରେ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି 'ପ୍ରି-ଲେଉଟ୍ ଟେଷ୍ଟିଂ' ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି । ନ୍ୟୁୟାର୍କ୍ ଟାଇମ୍ସ୍ ରିପୋର୍ଟ ମୁତାବକ, ଏଥିପାଇଁ ଏକ ଏକଜିକ୍ୟୁଟିଭ୍ ଅର୍ଡର ବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଉଛି । ଏହା ଅଧୀନରେ ଏକ 'ଏଥାଇ ଓଡ଼ିଂ' ଗ୍ରୁପ୍ ଗଠନ କରାଯିବ । ଏହି ଗ୍ରୁପ୍ରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଟେକ୍ କମ୍ପାନୀର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ସରକାରୀ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ସାମିଲ ରହିବେ । ଏହି କମିଟି ଏଥାଇ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଲୋଚନା କରିବେ । ତେବେ ହାଇଡ୍ରୋ ହାଇଡ୍ରୋ ପକ୍ଷରୁ ଏନେଇ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଆଧିକାରିକ ଘୋଷଣା କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହି କଠୋର ପଦକ୍ଷେପ ପଛରେ ଆନ୍ତୋପିକ କମ୍ପାନୀର ନୂଆ ଏଥାଇ ମଡେଲ "Mythos" ର ଏକ ବଡ଼ ଭୂମିକା ଥିବା କୁହାଯାଉଛି । ସାଇବର ସୁରକ୍ଷା ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ, ଏହି ମଡେଲଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ସାଇବର ଆକ୍ରମଣକୁ ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର କରିପାରେ । ଏହାର ଉନ୍ନତ କୋଡିଂ କ୍ଷମତା ଯୋଗୁଁ ଏହା ଯେକୌଣସି ସିଷ୍ଟମର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେଠାରେ ହ୍ୟାକ୍ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ । ଏହା ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଆହ୍ୱାନ ଭାବେ ଉଭା ହୋଇଛି । ଆଣ୍ଟିଭାଇରସ୍ କଥା ହେଉଛି, ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଟ୍ରମ୍ପ ଏଥାଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ କମ୍ ସରକାରୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଥା କହୁଥିଲେ । ସେ ଚାଇନା ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ଏଥାଇ ଏକପୋର୍ଟ ବହାଳତା ଏବଂ ଆମେରିକାକୁ ଟେକ୍-ସୁପରପାଉର କରିବାକୁ ଜୋର ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ନୂଆ ନୀତି ସୂଚାଉଛି ଯେ, ସୁରକ୍ଷାକୁ ନେଇ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତା ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ୨୦୨୫ରେ କ୍ଷମତା ଗ୍ରହଣ କରିବା ମାତ୍ରେ ଟ୍ରମ୍ପ ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋ ବାଇଡେନଙ୍କ ୨୦୨୩ର ଏଥାଇ ସୁରକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ବାଇଡେନଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସାରେ କମ୍ପାନୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଟେଷ୍ଟିଂ ରିପୋର୍ଟ ସରକାରକୁ ଦେବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ୍ରମ୍ପ ନିକସ୍ ଜଙ୍ଗରେ ଏକ ନୂଆ ଏବଂ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ନୀତି ଆଣିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି । ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ହାଇଡ୍ରୋ ହାଇଡ୍ରୋ କଂଗ୍ରେସ୍ ନିକଟରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଶ୍ରେଣୀ ସୁରକ୍ଷା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା । ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟର ଅଲଗା ଅଲଗା ନିୟମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ସମାନ ଆଇନ ଲାଗୁ କରିବା । ଏଥାଇ ଦ୍ୱାରା ବହୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବା ଶକ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା । ଆମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଏଥାଇ ମାକେଟ୍ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରେ । ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଇନୋଭେସନ୍ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବା ଟ୍ରମ୍ପ ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ହେବ ।

ଶ୍ରୀବତ୍ସ ନାୟକ

ଅଧ୍ୟାପକ, ବାଣିଜ୍ୟ ବିଭାଗ, କଟକ ମୋ: ୯୪୩୮୦୭୦୮୪୯

ଜ୍ଞାନ, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞାନ ମାନବ ଶୁଣ୍ଠିକାର ତିନୋଟି କଡ଼ି । ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ମୂଳ ଯାହା ମଣିଷକୁ ଆଲୋଚିତ କରିଥାଏ । ବିଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ତାର ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ରୂପ ଯାହା ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରମାଣ କରେ ଓ ସୁସଜ୍ଜିତ କରେ । ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି, ତାହା ହେଲା ପ୍ରଜ୍ଞାନ ଯାହା ଆମଜ୍ଞାନକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ସୁ-ସମନ୍ୱୟ ରହିଲେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ବିକାଶ ଘଟିଥାଏ ଯାହା ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ତଥା ଉନ୍ନତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗଠନରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବା, ବିଜ୍ଞାନକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଓ ପ୍ରଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେବା । ମନୁଷ୍ୟ ସଭ୍ୟତାର ଉନ୍ନତିର ମୂଳ ଆଧାର ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ପିତା ପରେ ପିତା ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡି ଆଜି ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବା ସମାଜର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ ହୋଇଛି । ଜ୍ଞାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଜ୍ଞାନ, 'ବିଦ୍ୟା' ଶବ୍ଦରୁ ଆନତ । ବିଦ୍ + ଯା = ବିଦ୍ୟା । ବିଦ୍ କହିଲେ 'ଜ୍ଞାନ' ଏବଂ ଯା କହିଲେ 'କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ' ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ତାହା ଜ୍ଞାନ । ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମରୁ ଜିଜ୍ଞାସୁ । ସେ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ, ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ଓ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏହି ଜିଜ୍ଞାସୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଜ୍ଞାନ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଯଥା: ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ (ଦୈନନ୍ଦିନ ଅନୁଭବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) ଓ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ (ଅଧ୍ୟୟନ, ଗବେଷଣା ଓ ଚିନ୍ତନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) । ସଂସାରର ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଜିନିଷ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଜ୍ଞାନ ବିନା ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁତୁଲ୍ୟ । ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ହେଲେ

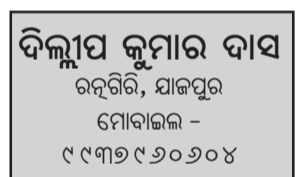
ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଯିଏ ଅଜ୍ଞ କିଛି ଜାଣିଥାଏ ତାକୁ ଅଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଯାହାର ଜ୍ଞାନ କ'ଣ, ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ନା କିଛି ଧାରଣା ଅଛି ତାକୁ ବିଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଯିଏ ବିଶେଷ କିଛି ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିଛି ତାକୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଯିଏ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛି ତାକୁ ସର୍ବଜ୍ଞ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏ ସଂସାରରେ ଅଜ୍ଞ ବହୁତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଅଜ୍ଞ କମ୍ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ବିଜ୍ଞ କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷଜ୍ଞ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସର୍ବଜ୍ଞ କେହି ନାହାନ୍ତି । ସର୍ବଜ୍ଞ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଯିଏ କି ବିଶ୍ୱନିୟତା । ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଏ ସଂସାରରେ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲାଉଥିବା ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ । ସମାଜରେ ଅଧିକାଂଶ ଶିକ୍ଷିତଙ୍କ ବଂଶ୍ୟା କମ୍ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ବଂଶ୍ୟା ଅଧିକ । ପାଠ ପଢ଼ିଦେଲେ ମଣିଷ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇପାରେ ଏତ ମାତ୍ର ଶିକ୍ଷିତ ଯେ ଜ୍ଞାନୀ ତାହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ । ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦଙ୍କ ମତରେ ସମାଜରେ ସାତ ପ୍ରକାରର ଅଜ୍ଞତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯଥା: ମୌଳିକ ଅଜ୍ଞତା, ବିଶ୍ୱାସ ଅଜ୍ଞତା, ଅସଂଗତ ଅଜ୍ଞତା, କାଳଗତ ଅଜ୍ଞତା, ମନସ୍ତାଦିକ ଅଜ୍ଞତା, ପ୍ରକୃତିଗତ ଅଜ୍ଞତା, ବ୍ୟବହାରିକ ଅଜ୍ଞତା । ଉପଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଅଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଅଜ୍ଞତା ଦୂରରେ ଯାଇ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଉନ୍ନତିର ମୂଳ ଆଧାର ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ପିତା ପରେ ପିତା ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡି ଆଜି ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବା ସମାଜର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ ହୋଇଛି । ଜ୍ଞାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଜ୍ଞାନ, 'ବିଦ୍ୟା' ଶବ୍ଦରୁ ଆନତ । ବିଦ୍ + ଯା = ବିଦ୍ୟା । ବିଦ୍ କହିଲେ 'ଜ୍ଞାନ' ଏବଂ ଯା କହିଲେ 'କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ' ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ତାହା ଜ୍ଞାନ । ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମରୁ ଜିଜ୍ଞାସୁ । ସେ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ, ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ଓ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏହି ଜିଜ୍ଞାସୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଜ୍ଞାନ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଯଥା: ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ (ଦୈନନ୍ଦିନ ଅନୁଭବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) ଓ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ (ଅଧ୍ୟୟନ, ଗବେଷଣା ଓ ଚିନ୍ତନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) । ସଂସାରର ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଜିନିଷ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଜ୍ଞାନ ବିନା ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁତୁଲ୍ୟ । ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ହେଲେ

କରିଛି । ପ୍ରକୃତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଛି । ଶ୍ରମ ଓ ସମୟ ସଞ୍ଚୟ କରିଛି । ସମୟ ଚଳୁଥିବା ଜ୍ଞାନକୁ ସୁ-ସଜ୍ଜିତ ଓ ସୁ-ସଜ୍ଜିତ କରି ଦିନକୁ ଦିନ ବିକାଶ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାରେ ଲାଗିଛି ମଣିଷ । ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ ଜ୍ଞାନ ଆସିଲେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନୀଦେୟ ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ ପ୍ରଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଏ, ଯାହା ବିଜ୍ଞାନର ଜ୍ଞାନଠାରୁ ବହୁତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ପ୍ରମାଣିତ । ପ୍ରଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ସେହି ଜ୍ଞାନ ଯାହା ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ, ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଦେଖିଲେ, ଟିଭି ଦେଖିଲେ, କୌଣସି ମାଗାଜିନ୍ ପଢ଼ିଲେ କିମ୍ବା ସାଧୁ ସନ୍ଥଙ୍କର ପ୍ରବଚନ ଶୁଣିଲେ ତଥ୍ୟଗତ ଜ୍ଞାନ ଆମକୁ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ମିଳିନଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ ଆସିବ ସେମାନେ ହେଲେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି । ଯୌତୁକ ବୁଦ୍ଧି ଦିନେ ରାସ୍ତାରେ ଶବ୍ଦଟିଏ ଦେଖିଲେ । ସେହି ଶବ୍ଦଟି ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଚେତନାକୁ ଏପରି ଦୋହଳାଇ ଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ସେହି ଦିନ ରାତିରେ ବୁଦ୍ଧ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭୂତିର ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ । ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଅଜ୍ଞତା ଦୂରରେ ଯାଇ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଉନ୍ନତିର ମୂଳ ଆଧାର ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ପିତା ପରେ ପିତା ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡି ଆଜି ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବା ସମାଜର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ ହୋଇଛି । ଜ୍ଞାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଜ୍ଞାନ, 'ବିଦ୍ୟା' ଶବ୍ଦରୁ ଆନତ । ବିଦ୍ + ଯା = ବିଦ୍ୟା । ବିଦ୍ କହିଲେ 'ଜ୍ଞାନ' ଏବଂ ଯା କହିଲେ 'କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ' ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ତାହା ଜ୍ଞାନ । ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମରୁ ଜିଜ୍ଞାସୁ । ସେ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ, ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ଓ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏହି ଜିଜ୍ଞାସୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଜ୍ଞାନ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଯଥା: ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ (ଦୈନନ୍ଦିନ ଅନୁଭବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) ଓ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ (ଅଧ୍ୟୟନ, ଗବେଷଣା ଓ ଚିନ୍ତନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) । ସଂସାରର ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଜିନିଷ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଜ୍ଞାନ ବିନା ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁତୁଲ୍ୟ । ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ହେଲେ

କରିଛି । ପ୍ରକୃତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଛି । ଶ୍ରମ ଓ ସମୟ ସଞ୍ଚୟ କରିଛି । ସମୟ ଚଳୁଥିବା ଜ୍ଞାନକୁ ସୁ-ସଜ୍ଜିତ ଓ ସୁ-ସଜ୍ଜିତ କରି ଦିନକୁ ଦିନ ବିକାଶ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାରେ ଲାଗିଛି ମଣିଷ । ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ ଜ୍ଞାନ ଆସିଲେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନୀଦେୟ ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ ପ୍ରଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଏ, ଯାହା ବିଜ୍ଞାନର ଜ୍ଞାନଠାରୁ ବହୁତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ପ୍ରମାଣିତ । ପ୍ରଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ସେହି ଜ୍ଞାନ ଯାହା ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ, ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଦେଖିଲେ, ଟିଭି ଦେଖିଲେ, କୌଣସି ମାଗାଜିନ୍ ପଢ଼ିଲେ କିମ୍ବା ସାଧୁ ସନ୍ଥଙ୍କର ପ୍ରବଚନ ଶୁଣିଲେ ତଥ୍ୟଗତ ଜ୍ଞାନ ଆମକୁ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ମିଳିନଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ ଆସିବ ସେମାନେ ହେଲେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି । ଯୌତୁକ ବୁଦ୍ଧି ଦିନେ ରାସ୍ତାରେ ଶବ୍ଦଟିଏ ଦେଖିଲେ । ସେହି ଶବ୍ଦଟି ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଚେତନାକୁ ଏପରି ଦୋହଳାଇ ଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ସେହି ଦିନ ରାତିରେ ବୁଦ୍ଧ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭୂତିର ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ । ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଅଜ୍ଞତା ଦୂରରେ ଯାଇ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଉନ୍ନତିର ମୂଳ ଆଧାର ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ପିତା ପରେ ପିତା ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡି ଆଜି ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବା ସମାଜର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ ହୋଇଛି । ଜ୍ଞାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଜ୍ଞାନ, 'ବିଦ୍ୟା' ଶବ୍ଦରୁ ଆନତ । ବିଦ୍ + ଯା = ବିଦ୍ୟା । ବିଦ୍ କହିଲେ 'ଜ୍ଞାନ' ଏବଂ ଯା କହିଲେ 'କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ' ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ତାହା ଜ୍ଞାନ । ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମରୁ ଜିଜ୍ଞାସୁ । ସେ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ, ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ଓ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏହି ଜିଜ୍ଞାସୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଜ୍ଞାନ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଯଥା: ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ (ଦୈନନ୍ଦିନ ଅନୁଭବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) ଓ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ (ଅଧ୍ୟୟନ, ଗବେଷଣା ଓ ଚିନ୍ତନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) । ସଂସାରର ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଜିନିଷ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଜ୍ଞାନ ବିନା ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁତୁଲ୍ୟ । ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ହେଲେ

କରିଛି । ପ୍ରକୃତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଛି । ଶ୍ରମ ଓ ସମୟ ସଞ୍ଚୟ କରିଛି । ସମୟ ଚଳୁଥିବା ଜ୍ଞାନକୁ ସୁ-ସଜ୍ଜିତ ଓ ସୁ-ସଜ୍ଜିତ କରି ଦିନକୁ ଦିନ ବିକାଶ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାରେ ଲାଗିଛି ମଣିଷ । ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ ଜ୍ଞାନ ଆସିଲେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନୀଦେୟ ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ ପ୍ରଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଏ, ଯାହା ବିଜ୍ଞାନର ଜ୍ଞାନଠାରୁ ବହୁତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ପ୍ରମାଣିତ । ପ୍ରଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ସେହି ଜ୍ଞାନ ଯାହା ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ, ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଦେଖିଲେ, ଟିଭି ଦେଖିଲେ, କୌଣସି ମାଗାଜିନ୍ ପଢ଼ିଲେ କିମ୍ବା ସାଧୁ ସନ୍ଥଙ୍କର ପ୍ରବଚନ ଶୁଣିଲେ ତଥ୍ୟଗତ ଜ୍ଞାନ ଆମକୁ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ମିଳିନଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ ଆସିବ ସେମାନେ ହେଲେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି । ଯୌତୁକ ବୁଦ୍ଧି ଦିନେ ରାସ୍ତାରେ ଶବ୍ଦଟିଏ ଦେଖିଲେ । ସେହି ଶବ୍ଦଟି ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଚେତନାକୁ ଏପରି ଦୋହଳାଇ ଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ସେହି ଦିନ ରାତିରେ ବୁଦ୍ଧ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭୂତିର ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ । ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଅଜ୍ଞତା ଦୂରରେ ଯାଇ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଉନ୍ନତିର ମୂଳ ଆଧାର ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ପିତା ପରେ ପିତା ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡି ଆଜି ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବା ସମାଜର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ ହୋଇଛି । ଜ୍ଞାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଜ୍ଞାନ, 'ବିଦ୍ୟା' ଶବ୍ଦରୁ ଆନତ । ବିଦ୍ + ଯା = ବିଦ୍ୟା । ବିଦ୍ କହିଲେ 'ଜ୍ଞାନ' ଏବଂ ଯା କହିଲେ 'କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ' ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ତାହା ଜ୍ଞାନ । ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମରୁ ଜିଜ୍ଞାସୁ । ସେ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ, ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ଓ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏହି ଜିଜ୍ଞାସୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଜ୍ଞାନ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଯଥା: ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ (ଦୈନନ୍ଦିନ ଅନୁଭବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) ଓ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ (ଅଧ୍ୟୟନ, ଗବେଷଣା ଓ ଚିନ୍ତନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ) । ସଂସାରର ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଜିନିଷ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଜ୍ଞାନ ବିନା ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁତୁଲ୍ୟ । ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ହେଲେ

ହୀରକ ତ୍ରିଭୁଜ, ରତ୍ନଗିରି, ଉଦୟଗିରି ଓ ଲଳିତଗିରି

ରତ୍ନଗିରି, ଯାଜପୁର ମୋବାଇଲ - ୯୯୩୭୪୯୬୦୬୦୪

ହୀରକ ତ୍ରିଭୁଜ, ରତ୍ନଗିରି, ଉଦୟଗିରି ଓ ଲଳିତଗିରି ହେଉଛି ଭାରତର ଖ୍ୟାତି ଲାଭ କରିଥିଲା ଉଡ଼ିଶାର ରତ୍ନଗିରି (ଅଷ୍ଟମ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଆକର୍ଷଣୀୟ ମହାବିହାର ନଂ ୧ଟି ପଥର ନିର୍ମିତ । ଏକ ବୃହତ ବିହାର ଯାହା ୫୫ ବର୍ଗମିଟର ପରିଧି ଓ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଭାଗର ଚଟାଣ ଟି ୨ ବର୍ଗମିଟର ବିଶିଷ୍ଟ । ଏଥିରେ ୨୪ଟି ଗୁଡ଼ ଶୋଭା ପାଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ଏହି କୋଠରୀ ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ୟକ୍ ସାଧନା ଗୃହ ଭାବରେ ରହିଛି । ଉପର ମହଲାକୁ ଯିବାର ସିଟି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଏହା ବହୁ ଛନ୍ଦ ବିଶିଷ୍ଟ ବିହାର ଥିଲା । ଏହାର ପାଖକୁ ୫୫୫ ଚଉକାର ରାସ୍ତାକୁ ଲାଗି ଇଟା ନିର୍ମିତ ଏକ ବିହାର । ପୋହାକୁ ବିହାର-ନଂ ୨ର ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଏ । ସୋମବଂଶୀ ରାଜା କର୍ଣ୍ଣକେଶରୀ ଦେବ-ରାଣୀ କର୍ପୁରାଣ୍ଡାଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି ଗ୍ରାମ ଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଗ୍ରାମ ସ୍ମୃତି କେଉଁଠାରେ ତାହା ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ସଂସାରୀମାନ ପରିତାଳନା ଓ ନିଜର କର୍ଣ୍ଣ ତୁଳାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ରତ୍ନଗିରିରେ ଇଟା ନିର୍ମିତ ମହାସ୍ତୁପ ବହୁତଦୂରକୁ ଦର୍ଶନକୁ ସୁଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀ ଶତାବ୍ଦୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ୪୭ ଫୁଟ ନ୍ୟାୟକ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ସ୍ତୁପର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ୧୭୫୫, ଏହାର ବସ୍ତୁତ୍ୱରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ, ଶ୍ରୀ ରତ୍ନଗିରି ମହାବିହାରସ୍ୟ ଆର୍ଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷୁ ସଂଘସ୍ୟ । ଏଠାରୁ ମିଳିଥିବା ଅନାନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧ ଭାଷ୍ୟରେ ପଦ୍ମପାଣୀ, ବଜ୍ରପାଣି, ଅପରାଜିତା, ବଜ୍ରତାରା ଅନନ୍ୟ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ଗ୍ରୋହରେ ନିର୍ମିତ ଦୁଇଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାର ବୁଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି । ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହା ମହାଯାନ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ବେ ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଅଷ୍ଟମ-ନବମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ତାହା ଧର୍ମର ଏକ କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ବ୍ରହ୍ମଯାନୀ ବର୍ଗିନ ଓ କଳାର ଏକ ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ପାରିଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ୧୦ମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଭାଗ ତଥା ୧୧ଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଏଠାରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା କାଳତତ୍ତ୍ୱ ଯାନ ତନ୍ତ୍ରର ଏହା ଏକ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ପାଲଟିଥିଲା ଏବଂ କାଳତତ୍ତ୍ୱ ଯାନତନ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ବହୁ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସୁଅ ଛୁଟୁଥିଲା, ଅଧିକାଂଶ ରତ୍ନଗିରିର ପ୍ରାଚୀନ କାର୍ତ୍ତବୀକ ବୌଦ୍ଧଜିଜ୍ଞାସୁ, ବୃଦ୍ଧିକାବୀ, ଇତିହାସ ପ୍ରେମୀ ତଥା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବିଳସୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ଚାଲିଛି । ତିନକଥର ଇତିହାସ ପାଠ ପାଠ ସାମ ଜନ୍ୟ ଯାଜ (Pag sam jon long) ଅନୁଯାୟୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯେ କାଳତତ୍ତ୍ୱ

ତନ୍ତ୍ରଯାନର ପ୍ରମୁଖ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବରେ ଖ୍ୟାତି ଲାଭ କରିଥିଲା ଉଡ଼ିଶାର ରତ୍ନଗିରି (ଅଷ୍ଟମ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଆକର୍ଷଣୀୟ ମହାବିହାର ନଂ ୧ଟି ପଥର ନିର୍ମିତ । ଏକ ବୃହତ ବିହାର ଯାହା ୫୫ ବର୍ଗମିଟର ପରିଧି ଓ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଭାଗର ଚଟାଣ ଟି ୨ ବର୍ଗମିଟର ବିଶିଷ୍ଟ । ଏଥିରେ ୨୪ଟି ଗୁଡ଼ ଶୋଭା ପାଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ଏହି କୋଠରୀ ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ୟକ୍ ସାଧନା ଗୃହ ଭାବରେ ରହିଛି । ଉପର ମହଲାକୁ ଯିବାର ସିଟି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଏହା ବହୁ ଛନ୍ଦ ବିଶିଷ୍ଟ ବିହାର ଥିଲା । ଏହାର ପାଖକୁ ୫୫୫ ଚଉକାର ରାସ୍ତାକୁ ଲାଗି ଇଟା ନିର୍ମିତ ଏକ ବିହାର । ପୋହାକୁ ବିହାର-ନଂ ୨ର ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଏ । ସୋମବଂଶୀ ରାଜା କର୍ଣ୍ଣକେଶରୀ ଦେବ-ରାଣୀ କର୍ପୁରାଣ୍ଡାଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି ଗ୍ରାମ ଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଗ୍ରାମ ସ୍ମୃତି କେଉଁଠାରେ ତାହା ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ସଂସାରୀମାନ ପରିତାଳନା ଓ ନିଜର କର୍ଣ୍ଣ ତୁଳାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ରତ୍ନଗିରିରେ ଇଟା ନିର୍ମିତ ମହାସ୍ତୁପ ବହୁତଦୂରକୁ ଦର୍ଶନକୁ ସୁଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀ ଶତାବ୍ଦୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ୪୭ ଫୁଟ ନ୍ୟାୟକ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ସ୍ତୁପର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ୧୭୫୫, ଏହାର ବସ୍ତୁତ୍ୱରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ, ଶ୍ରୀ ରତ୍ନଗିରି ମହାବିହାରସ୍ୟ ଆର୍ଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷୁ ସଂଘସ୍ୟ । ଏଠାରୁ ମିଳିଥିବା ଅନାନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧ ଭାଷ୍ୟରେ ପଦ୍ମପାଣୀ, ବଜ୍ରପାଣି, ଅପରାଜିତା, ବଜ୍ରତାରା ଅନନ୍ୟ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ଗ୍ରୋହରେ ନିର୍ମିତ ଦୁଇଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାର ବୁଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି । ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହା ମହାଯାନ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ବେ ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଅଷ୍ଟମ-ନବମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ତାହା ଧର୍ମର ଏକ କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ବ୍ରହ୍ମଯାନୀ ବର୍ଗିନ ଓ କଳାର ଏକ ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ପାରିଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ୧୦ମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଭାଗ ତଥା ୧୧ଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଏଠାରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା କାଳତତ୍ତ୍ୱ ଯାନ ତନ୍ତ୍ରର ଏହା ଏକ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ପାଲଟିଥିଲା ଏବଂ କାଳତତ୍ତ୍ୱ ଯାନତନ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ବହୁ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସୁଅ ଛୁଟୁଥିଲା, ଅଧିକାଂଶ ରତ୍ନଗିରିର ପ୍ରାଚୀନ କାର୍ତ୍ତବୀକ ବୌଦ୍ଧଜିଜ୍ଞାସୁ, ବୃଦ୍ଧିକାବୀ, ଇତିହାସ ପ୍ରେମୀ ତଥା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବିଳସୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ଚାଲିଛି । ତିନକଥର ଇତିହାସ ପାଠ ପାଠ ସାମ ଜନ୍ୟ ଯାଜ (Pag sam jon long) ଅନୁଯାୟୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯେ କାଳତତ୍ତ୍ୱ

Then they returned to their respective places in the monastery in a disciplined order.) । ଏହି ସମୟରେ ଉଡ଼ିଶାରେ ରତ୍ନଗିରି ସମେତ ଉପର ଭାଗର ବିହାର ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ରତ୍ନଗିରି, ଉଦୟଗିରି ଓ ଲଳିତଗିରିକୁ ବୌଦ୍ଧ ବିହାରରେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଗଣସମୂହ ନାମକ ଏକ ଗୁଡୁକୁ ତାନ ଦେଶର ସମ୍ରାଟ ବିସାଳ ଉପହାର ନେଇ ତାର ବାନ ଭିତ୍ତୀରେ ଅନୁବାନ କରାଇଥିଲେ । ପ୍ରଜ୍ଞା ଭୈମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଅଠର ବର୍ଷ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ-p-r-୧୦ ଅଷ୍ଟମ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ରତ୍ନଗିରି ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ଭାବରେ ବିକାଶ ଲାଭ କରି ବଜ୍ରଯାନ ଧର୍ମ, ଉକ୍ତ ସଂସାରୀମାନ ପରିତାଳନା ଓ ନିଜର କର୍ଣ୍ଣ ତୁଳାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ରତ୍ନଗିରିରେ ଇଟା ନିର୍ମିତ ମହାସ୍ତୁପ ବହୁତଦୂରକୁ ଦର୍ଶନକୁ ସୁଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀ ଶତାବ୍ଦୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ୪୭ ଫୁଟ ନ୍ୟାୟକ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ସ୍ତୁପର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ୧୭୫୫, ଏହାର ବସ୍ତୁତ୍ୱରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ, ଶ୍ରୀ ରତ୍ନଗିରି ମହାବିହାରସ୍ୟ ଆର୍ଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷୁ ସଂଘସ୍ୟ । ଏଠାରୁ ମିଳିଥିବା ଅନାନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧ ଭାଷ୍ୟରେ ପଦ୍ମପାଣୀ, ବଜ୍ରପାଣି, ଅପରାଜିତା, ବଜ୍ରତାରା ଅନନ୍ୟ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ଗ୍ରୋହରେ ନିର୍ମିତ ଦୁଇଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାର ବୁଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି । ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହା ମହାଯାନ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ବେ ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପଣ୍ଡା

ପିଲାଙ୍କ ମହାଭାରତ-୮୧

ମତ୍ସ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା-୧

ଷବର୍ଷ ଅଜ୍ଞାତବାସ ଶେଷହେଲା । ପାଣ୍ଡବମାନେ ରାଜା ବିରାଟଙ୍କ ପ୍ରାଧୀନତା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେହି ରାଜ୍ୟର ଏକ ଉପାଙ୍ଗ ଅଞ୍ଚଳ 'ଉପଲବ୍ୟ'ରେ ସେମାନେ ରହିଲେ । ସେହିଠାରୁ ବନ୍ଧୁ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁ ମାନଙ୍କୁ ଖବର ଦେଲେ । ଦ୍ୱାରକାରୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ କୃଷ୍ଣ ଓ ବଳରାମ । ସାଥରେ ଥିଲେ ସୁଭଦ୍ରା ଓ ପୁତ୍ର ଅଜିତମୁଖ । ଏବଂ କେତେକ ଯାଦବ ମୁଖ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ।

। ରାଜା ଇନ୍ଦ୍ରସେନ ସେନାଙ୍କ ଗହଣରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ପାଞ୍ଚଜଣ ରାଜା ଦ୍ରୁପଦଙ୍କ ଅନୁରାଗୀ ଥିଲେ ବିଶାଳ ସେନା । ତ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ, ଶିଖଣ୍ଡୀ ଓ ଧୃଷ୍ଣଦ୍ୟୁମ୍ନ ରାଜାଙ୍କ ସହ ଥିଲେ । ଏବଂ କାଶୀ ରାଜକୁମାର ଓ 'ସୈବ୍ୟ'ର ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ସେନାସହ ପହଞ୍ଚିଲେ । 'ଉପଲବ୍ୟ' ସ୍ଥାନ ଘୋଘୋ ଗର୍ଜିଲା । ସବୁଠୁ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ କଥା ହେଲା, ଅଜିତମୁଖ ସହ ରାଜକୁମାରୀ ଭରଗାଙ୍କ ବିବାହ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ସଂପନ୍ନ ହେଲା । ବିବାହ ସରିବା ପରେ ରାଜା ବିରାଟଙ୍କ ସଭାଗୃହରେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ମୁଖ୍ୟତଃ ବିରାଟଙ୍କ ପରେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ଏବଂ ଦ୍ରୁପଦଙ୍କ କଥରେ ବସିଥିଲେ ବଳରାମ ଓ ସାତ୍ୟକି ।

ସମସ୍ତେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କଲାପରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଠିଆହେଲେ ଓ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ: ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି କିପରି ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ପଶା ଖେଳରେ କପଟକରି ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅପହରଣ କରିନେଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମାନଙ୍କର ଚେରବର୍ଷ ବନବାସ ପୂରଣ ହୋଇଛି । ସୁଧୂଷିର ଧର୍ମପଥକୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇନାହିଁ । ଏତେ ଦୁଃଖ ଯାତନା ପରେ ମଧ୍ୟ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରେମଭାବ ରହିଛି । କୌଣସି ଅପରାଧ ସେ ଋହନ୍ତିନାହିଁ । କୌଣସି ଆଲୋଚନା କରି ଏପରି ବାଟ ବାହାରକର, ଯାହାଫଳରେ ପାଣ୍ଡବ ମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅପହୃତରାଜ୍ୟ ଫେରସ୍ତ ପାଇବେ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ମନରେ କ'ଣ ଅଛି ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ । କିପରି ଶାନ୍ତିରେ ସବୁର ସମାଧାନ ହେବ, ନିଜ ନିଜର ମତ ରଖ । (କ୍ରମଶଃ ...)

ନରଗପୁର, କୋଦଣ୍ଡପୁର
ଯାଜପୁର ଚାଉଳ- ୭
ମୋ-୮୨୫୮୨୭୧୩୩୦୮

ହସିଲେ ମୁକୁତା ଝରେ

ନଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବିହୃତ ବଢ଼ିଆ ବୋଉଟି ମୋଆର ବାଣ୍ଟିତାଲେ ଖୁସି କେତେ ମିଠାକଥା କହି ଦେଖାଏ ବତସ୍ୟ କୋଳରେ ବସାଇ ମତେ । ନିଜତି ସକାଳ ସଞ୍ଜେ ପଢ଼ାଏ ମୁଖା ନୂଆ ଗପ ବହି ପୁଣି ସେ କରାଏ ଘରପାଠ ମୋର ସ୍ନେହଭରେ ପାଶେ ରହି । କେତେ ସୁନ୍ଦରୀଆ ଖେଳନା ଦିଅଇ ମୋର ମନଲାଖି ସିଏ

ଓଷାର ସିତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଗର, କେନାଳ ରୋଡ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ-୯୪୩୩୩୩୩୩୩୩୩୩

ବୋଉ

ରମାକାନ୍ତ ଦାସ

ଯା ଖର୍ଣ୍ଣରେ ମିଳେ ପୁରାଦିନ ଶାନ୍ତି ଯା ପଶେତେ ଖେଳଇ କୋଟି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଆଶିଷ ତେଜ ଯା କୋଳରେ ମିଳେ ସରଗର ଶାନ୍ତି ସେ ପରା ମୋ ପ୍ରିୟ ବୋଉ । ମମତାମୟୀ ସେ ସେବେନୁ ନଈ ସେ ତା ପ୍ରତିଟି ଚକ୍ର ବିନ୍ଦୁରେ ଗଢ଼ା ମୋ ସାରା ଶରୀର ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେମର ପସରାଟେ ସିଏ ଏ ପୁସ୍ତକା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅକ୍ଷର ।

ସ୍ନେହ ଆଦରର ମହାସାଗର ସେ ଆକାଶ ପରି ତା ଆଶ୍ରୟ ଛାଡ଼ ସବୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭୁଲିଯାଏ ଯୁଁ ସେ ଦେବେ ରଖେ ମୋ ମଥାରେ ହାତ । ବିପଦେ ଆପଦେ ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ନ କହିବ ଜାଣିପାରେ ମନ ବେଦନାର ବ୍ୟାଥା ଧନ ବୋଲି କହି ଆଉଁସି ଦେଲେ ସେ ଭରିଯାଏ ସବୁ ଶୁନ୍ୟତା ପାଏ ଯୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ତୃପ୍ତତା । ସତ୍ୟ, ଶାନ୍ତି, ମୈତ୍ରୀ, ପ୍ରୀତି ସେ ଅଟେ ସେ ମମତାମୟୀ ମମତା ପରଶେ ବାଣି ରଖଇ ସେ ମୋ ବୋଉ ପରି କେହି ନାହିଁ । ନନ୍ଦିଗ୍ରାମ, ନାଉରୀ, ଜଗତସିଂହପୁର
ମୋ-୯୬୭୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮

ଓଡ଼ିଆ ଘର ଚଳଣି

ଓଡ଼ିଆ ଯୁଁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଟି ମୋ ବଢ଼ିଆ ମୋର କଳା ସଂସ୍କୃତି ସିଏ ତ ଅଭୁଲ କାରି ।

ମୋ ପଖାଳ କଂସାରେ ମେଣ୍ଟି ଯାଏ ଦୃଷ୍ଟରେ ବାସି ତୋରାଣିରେ ମୋର ଖାଦ୍ୟ ସାର ଭରପୁର ।

ଯୁଁ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାକୁ ପିଇ ବଳବାନ ଯୁଁ ଭାରି ସୁଖିନୀମାନ ମୁଖ କେବେ ନୁଆଁଏନି ।

ବାର ମାସେ ତେର ପର୍ବ ପାଉରେ ଆମେ ସରବ ଅସ୍ଥିତା ଆମର ଗର୍ବ ବଢ଼ାଇବି ତା ଗୌରବ ।

ବିଏଲ-୩୯, ଜିଏସ୍‌ଏସ୍ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମନେପଡ଼ଇ ଛାଆଁ

ନିଜରେ ବଢ଼ି ଆସିଲେ ମାଡ଼ି କଥାଟି ମନେ ପଡ଼େ ଆଖୁରୁ ଲୁହ ଗଡ଼େ ମନେ ପଡ଼ଇ ଛାଆଁ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ନାଆଁ । ଅସହାୟ କି କୁଷ୍ଠରୋଗୀକୁ ଆଖୁରୁ ଲୁହ ଗଡ଼େ ମନେପଡ଼ଇ ଛାଆଁ ଚେରେସା ମାଆ ନାଆଁ । ଯୁଦ୍ଧ ଭୂଇଁରେ ଆହତ ସୈନ୍ୟ ଯେବେ ବିକଳେ ଗଡ଼େ ନଥାନ୍ତି କେହି କଡ଼େ ମନକୁ ଆସେ ଛାଆଁ

ବିଏତ ପେରିଛି ଶ୍ରୀମତୀ ଆସିଛି ନେଇ ବଜ୍ରଶାଖ ମାସ ବସନ୍ତର ଶିରୀ ଦେଉଛି ଉଜାଡ଼ି ବୈଶାଖର ରୌଦ୍ର ଚାପ । ସୁରୁଜକ କୋପ ବନିଲେ ପ୍ରକୋପ ଖରା ମନେହୁଏ ନିଆଁ ପବନ ଦେହରେ ନିଆଁ ଖେଳି ବୁଲେ ଜାଗେ ସବୁଠି ଛାନିଆଁ ।

ଆମେ ସବୁ କୁନି ପିଲା ଅନୁଲିପ୍ତା ମିଶ୍ର ଆମେ ସବୁ କୁନି ପିଲା କୁନି ଆମ ମନ ଭଲପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ କରିବୁ ଯତନ । ଜୀବନରେ କେବେ ଆମେ କହିବୁନି ମିଛ ବାଟି ବଢ଼ିଗାରେ ଆମେ ଲଗାଇବୁ ଗଛ । ଗୁଣ୍ଡି, ଗୁରୁଜନଙ୍କୁ ଆମେ କରିବୁ ଭକ୍ତି ପ୍ରଭୁକୁ ଭକ୍ତିକୁ ଆମେ ଦେବାକୁ ଶକ୍ତି ।

ନିଆରେ ଚରିବା, ବେକାରୀ, ଭୋକ, ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖିକରି ଆମର ମନରେ ପ୍ରଭୁ ଉଠିଆଏ କି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରୁନାହିଁ କାହିଁକି ? ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଝିଅ ପଟ୍ଟା-ପୁରୁଣା କପଡ଼ା ପିନ୍ଧିବି ସତର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଠିଆହୋଇ ଭଲ ମାଗୁଥିଲି ସେ ବହୁତ ଦିନ ହେଲା ଗାଧୋଇନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଜଣେ ଯୁବତୀ ନିଜର କାନ୍ଧରେ ସେହି ଗଣ୍ଡା ବେଇ ଯାଉଥିଲେ ଆଉ ସେ ସେହି ଝିଅକୁ ଦେଖିକରି ମଧ୍ୟ ଅଶେଷାକରି ଚାଲିଗଲେ । କିଛି ସମୟ

ପହିଲି ଦିଅଁ ମାଆ

ବିଛଣା ଛାଡ଼ି ଉଠିଲେ ଆଗ ତାଙ୍କେ ଯୁଁ ଯା'ର ନାଁ ସେଇ ମୋ' ପାଇଁ ପହିଲି ଦିଅଁ ମମତାମୟୀ ମାଆ । ଉଦିତ ରବି ଦେଖେ ଯୁଁ ପଛେ ମାଆକୁ ଦେଖେ ଆଗ ସିନିହ ବୋଲି କଥାଟି ସତେ ତାହାର କେତେ ବାଗ । ଅଝଟ କଲେ କିଣି ଦିଏ ସେ ଦରବ ମନ ଲାଖି ସାଥୀ ପିଲାଏ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି

ପଞ୍ଜା ପବନ ବି ଲାଗେନି ସୁଖଦ ଦେହ ଲୋଡ଼େ ଥଣ୍ଡା ସୁଖ ଗରମ ଲାଗିଲେ ଗାଧୁଆ ସୁଖଦ ଚାହିଁଲେ ପରଖୁ ଦେଖ ।

ରଗମ ପାଇଁକି ଅଣା ମହୋଷ୍ଠ୍ୟ ଥଣ୍ଡା ଚିଲ ଲାଗେ ଭଲ କମୁଛି ଆଦର ଥଣ୍ଡା ଦରବର ଯେତେବେଳେ ଦରକାର । ଲସି ସରବତ ଲାଗଇ ତୃପ୍ତତ ବେଳପଣା ସୁଆଦିଆ ଯାହା କଲାବେଳେ ଖରା ସମିଆରେ ପଶା ପିଇବା ବଢ଼ିଆ । ବାଟରେ ବଜାରେ ତରଭୁଜ ଗଡ଼େ ତରଭୁଜ ବି ବଢ଼ିଆ କାଟିକି ଖାଅ କି ପଶା କରି ପିଅ ସେ ପଶା ବି ଜମାଣିଆ । ଖରା ସମିଆରେ ପଖାଳ ଖାଇଲେ ଦେହ ପାଇଁ ହିତକର ଲାଗିଲେ ଅସୁଖ ପିଇଲେ ସର୍ବତ ଖରାବେଳେ ସୁଖକର । କୁଆଡ଼େ ନ ଯାଇ ଛାଇ ତଳେ ରହି ବିଚେରକା ଖରା ବେଳ ଖେଳିବା ବୁଲିବା ମନୁ ପାଶୋରିବା ରହିବା ନ ଖେଳି ଖେଳ । ବନ୍ଦନରାଜ-୭୨୨୦୧୪, ବୌଦ୍ଧ ମୋ-୯୪୩୭୪୭୮୪୬୬

ବାପା, ମା' ଆମ ପାଇଁ ଚକ୍ତି ଦେବତା ତାଙ୍କ ପାଦେ ସଦା ଆମ ନଳି ଯାଉ ମଥା । ନିଜ କାମ ସବୁବେଳେ ନିଜେ ଆମେ କରିବୁ ଦୁଃଖ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ମୁଖେ ହସ ପୁଟାଲକୁ । ଏବେ ଆମେ ଛୋଟ ଅଛୁ ଦିନେ ବଡ଼ ହୋଇବୁ ଭଲକାମ କରି ଆମ ଦେଶ ନାଁ ରଖୁବୁ । ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମହିଳା, ଜଗତସିଂହପୁର ମୋ-୯୯୩୮୪୦୦୨୦୫ ମୋ-୯୯୩୮୪୦୦୨୦୫

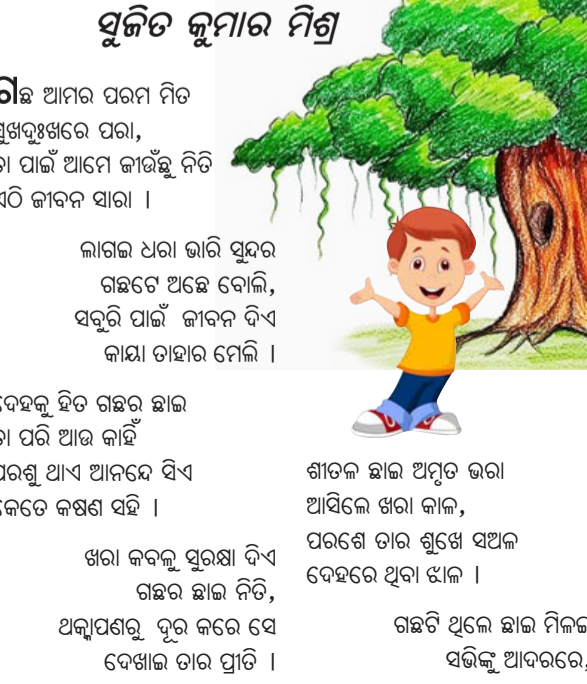
ବୈଶାଖ ମାସର ଖରା

ବୈଶାଖ ମାସର ଖରା ସହି ହୁଏନାହିଁ ରହି ହୁଏନାହିଁ ଭରପୁ ହୁଅଇ ଧରା । ସକାଳୁ ସୁରୁଜ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବେଳ ଗରୁଥାଏ ଖରା ବଜୁଥାଏ ମଥାନ ସୁରୁଜ ଛୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ । ପଇଟ ପାଣି ପିଇବ ଆଣି ପିଇବ ତୁମେ ଲସି ତରଭୁଜଟି ଖାଇବ ନିତି ଜଳାୟ ଅଂଶ ବେଶି । ନପିଛି କଳା ପିନ୍ଧିବ ଧଳା କାଟିବ ନାହିଁ ଖରା ଯିବନି ଦୂର ରହିବ ଘର ଭଗ୍ନପୁ ହେଲେ ଧରା । ସୁନ୍ଦରପୁର, ଉତ୍ତରକୁଳ ହାଟ, ପ୍ରୀତିପୁର, ଯାଜପୁର-୭୫୫୦୧୩ ମୋ-୮୩୧୦୩୨୮୩୮୫୫

ଖରାରେ ପ୍ରକୋପ ଭାରି କାମ କରିବାରେ ଥକ୍କା ମାରିବାରେ ସମୟ ହୁଅଇ ପାରି । ଗରମ ହୁଅଇ ଏତେ ଖରା ତୁରଳାରେ ମନେ ଭୟକାରେ ଦୃଷ୍ଟା ବଢ଼ିଯାଏ କେତେ । ହୋଇଲେ ସାଧୁଆ ବେଳ ଦିନ ସରିଯାଏ ଖୁସି ଭରିଯାଏ ସରିବି ହୋଇବା ମେଳ । ନିହଲ ପ୍ରସାଦ, ଗଢ଼ିଆ ପାଟୋ, ତେଜନାଳ- ୭୫୯୦୧୬ ମୋ-୯୯୩୮୪୫୫୮୩

ଦେହକୁ ହିତ ଗଛର ଛାଇ

ଗଛ ଆମର ପରମ ମିତ ସୁଖଦୁଃଖରେ ପରା, ତା ପାଇଁ ଆମେ ଜାଣିଛୁ ନିତି ଏଠି ଜୀବନ ସାରା । ଲାଗଇ ଧରା ଭାରି ସୁନ୍ଦର ଗଛଟେ ଅଛେ ବୋଲି, ସବୁରି ପାଇଁ ଜୀବନ ଦିଏ କାୟା ତାହାର ମେଳି । ଦେହକୁ ହିତ ଗଛର ଛାଇ ତା ପରି ଆଉ କାହିଁ ପରଶୁ ଥାଏ ଆନରେ ସିଏ କେତେ କଷଣ ସହି । ଖରା କବଳୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ ଗଛର ଛାଇ ନିତି, ଅଧିପତୀରୁ ଦୂର କରେ ସେ ଦେଖାଇ ତାର ପ୍ରୀତି । ଗଛଟି ଥିଲେ ଛାଇ ମିଳଇ ସରିବୁ ଆଦରରେ, ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର ଶାସନ, କେନ୍ଦୁଝର ମୋ-୭୬୮୩୮୬୭୭୪୨

ଈଶ୍ୱର କିଛି କରୁନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ?

ପରେ ସେ ନିଜର ବଜ୍ରକାରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଯେଉଁଠି ସୁଖ-ସୁବିଧାର ସବୁ ସାଧନ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ଭରିଥିବା ବେତୁଳ ପାଖରେ ଯାଇ ବସିଲେ, ଆଉ ହଠାତ୍ ସେହି ଅନାଥ ଜିକାଗା ଝିଅର ଚିତ୍ର ତାଙ୍କ ଆଖିର ସାମ୍ନାରେ ଚାଲି ଆସିଲା । ସେହି ଛୋଟ ଆଉ ଭୋକିଲା ଥିବା ଝିଅର କଥା ମନେପଡ଼ିବାରୁ ସେହି ଯୁବତୀ ହଠାତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଚାରିଗଲେ । ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏମିତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଚିନ୍ତାଧର କରି କହଲେକି ମୋ ପାଖରେ ସବୁ ସୁଖ-ସାଧନ ଅଛି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଝିଅର ପାଖରେ ନା' ଖାଇବାକୁ ଅଛି ନା' କି' ସେ ଭଲରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିଛି । ସେ ଭାବିବୁନି ହେଲେ କହିଠିଲା, ହେ ଈଶ୍ୱର ! ଆପଣ ଏମିତି କେମିତି ଦେବକୁ ଦେଖନ୍ତି ? ଆପଣ ସେହି ଝିଅକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି କରୁନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ? ଏହି ପ୍ରକାର କଥା

କହି ସେ ଖାଇବା ତେବେ ଉପରେ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିବି ବସିଥିଲା । ହଠାତ୍ ସେ ନିଜ ଅନ୍ତରାଳରେ ଅଧିକାରୀ ଠାକୁ ଶୁଣିଲା, ଯାହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ହିଁ ଥିଲା । ଈଶ୍ୱର କହିଲେ, ଯୁଁ ବହୁତ କିଛି କରୁଛି, ଆଉ ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବଦଳେଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯୁଁ ବହୁତ କିଛି କରୁଛି । ଯୁଁ ତୁମକୁ ବନେଇଛି । ହଠାତ୍ ସେମିତି ସେହି ଯୁବତୀକୁ ଏହି ଅନୁଭବ ହେଲେକି ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଝିଅର ଉଦ୍ଧାର ତା ଦୂରା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା । ସେ ବିନା ଭୋଜନ କରି ଚେତୁଳ ପାଖକୁ ଉଠିପଡ଼ିଲା ଆଉ ଚାଲିଲା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯେଉଁଠି ସେହି ଝିଅ ଠିଆହୋଇ ଭିକ ମାଗୁଥିଲା । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସେହି ଝିଅକୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଆଉ କିଛି ଡ୍ରବ୍ସ ଦେଲେ ତଥା ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆସିଲେ ଘରକୁ । ଯୁବତୀ ଜଣକ ସେହି ଝିଅକୁ ପାଠ ପଢ଼େଇବା ଆଉ ଅଧିକାରୀ ବନେଇବା ପାଇଁ ତାର ପୁରା ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଠେଇଲେ । ପୁର ନମନ-୨୧୭/ପି, ବାଣାବାବା ମଠ ଲେନ୍, ସୁନି-୯, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୨ ମୋ-୭୯୭୮୮୩୦୬୧୧

